

Ociu ai sguasaron!

I s'en incuntrà un dè ca piuiva
anśi, la gniva che Dìu a la mandäva!

Tra i cup un po' tort che al veint l'a spustä
e ch'j'ätar po' vecc' chi s'eran crapä,
l'acqua ca gniva, sú da straveint,
la gh'è pasä sutta, e in un mumeint,
las mēta a sgussä trameśś i quadrott,
e la riva sú bèla dritta in salòtt.

Par limitä i dann ad l'acqua ca casca,
indua riva il guss in gir par la stanśa,
par fä un lavur fatt propi par bein
ghe un sac ad pügnat, tagam e tullein!

Pariva propi ca fiss tütt sistemä,
ma dun'ätra pärt cumincia a sgussä;
le suar al taped, c'lè antig e persian,
cal custa tant söd e l'è fatt a man!

Tutt i pusibil cuntenitur
a j'en śamò in gir, as seinta al rumur;
vadum in cuseina se quäicos s'è vanśä,
ma tütt j'armadiëtt j'en vöd e dasprä!

Am sa dvis ca sia inütil mētas ancùra a sarcä
a'gh vuris apèna ad j'es un po' furtünä.
Ma in fond, in d'un spig nascost e distant,
as vèda un segnäl, un rifless brillant.

Vöt vöd che quäicos a l'um propi catä
adess a savrum cus gh'era imbuscä

A l'è d'allümini, l'è bianca, luéseinta
una bèla ticcia nova nuveinta.
Al vul la finisa a salvà al taped,
a ciapà il guss ca riva dal ciel.

L'e alura ch'is vèdan e j'en fulminä!
Al ticc' e la ticcia j'en inamurä!
I siguitan a guardäs, a l'è natüräl,
a j'enn in un mond dal tütt irreäl.

Finisa da piöv pütost a la svelta,
l'era un timpuräl e mia una turmeinta!
La ticcia la turna in dal so armadiëtt,
al ticc' a la sta lè, rigid, custrëtt.

Va avanti la vita, tütt i dè j'en cumpàgn
la ticia la cösa arroast e lasagn,
ma la spera seimpar, suvar tütt in estä,
in un bel timpuräl cal fàga sgussä.

Al salott l'è lemò, a l'è mia tant distant
e vèdas ancùra, saris impurtant
par guardäs e turnä in cul mond irreäl
in dua vuris bein a l'è naturäl.

Al so desideri d'andä in dl'ätra stanása
al sarà seimpar almä una speranása
parchè da cla vöta che al ticc' l'ha sgussä,
le alla sa mia, ma i l'an fatt giustä.